

آرایش‌های ادبی در اوستا

اوستا گنجینه‌ای است پریها که از روزگاران کهن به یادگار مانده است و گویای اندیشه‌های والا و گرانقدر مردمانی است که در گذشته می‌زسته‌اند.

یشت‌ها بخشی از اوستاست که سرودهایی است در ستایش ایزدانی که نگهدار هستی و آفرینش نیک و اهورایی‌اند.

این سرودها در ابتدا حالت آهنگی و منظوم داشته ولی به جهت بعضی از واژه‌ها که بیشتر برای توضیح و تفسیر بوده و به مرور جزو متن پنداشته شده، ترکیب شعری خود را از دست داده است

این بخش از اوستا از زیبایی و قدرت و استحکام شعری ویژه برخوردار است و در قالبی شاعرانه و همراه با نظام موسیقایی و آرایش‌های ادبی که در واقع دو فن مهم شعر و قلم ادبی می‌باشند، سروده شده است.

آرایش‌های هنری به یشت‌ها زیبایی و جلوه خاصی بخشیده، تأثیر آن را در دل‌ها و اندیشه‌ها چندین برابر ساخته است. این آرایش‌های ادبی و ساختار موسیقایی از چنان جایگاهی در یشت‌ها برخورد هستند که بدون بهره‌گیری از آن‌ها زیبایی و لطفات و قدرت نفوذ کلام از بین رفته و شعر به کلام و بیان معمولی و روزمره تنزل می‌یابد و در واقع با استفاده از این آرایش‌ها و آهنگ و موسیقی است که تغییر دگرگونی در زبان ایجاد شده و احساسات برانگیخته می‌شود. واضح علم بدیع عبدالله بن التمعرصاًحُبْ کتاب البدیع می‌باشد بعد از نیز بزرگانی چون تفتازانی و خطیب قزوینی در پیشرفت این دانش سعی صاحب معالم البلاغه و استاد جلال الدین همایی به پژوهش و جستار در این دانش پرداخته‌اند و نظر و اندیشه آن‌ها در واقع براساس گفته‌هایی است که گذشتگان بیان کرده‌اند و دیرینه نمونه‌ها که در مورد هر یک از آرایش‌ها آورده می‌شود بیش از قرن سوم هجری - عصر و دوره رودکی نیست و شعرهایی که به پیش از این دوره تعلق دارند به درستی مورد پژوهش و بررسی قرار نگرفته و بدست فراموشی سپرده شده‌اند و حتی گاه وجود این فن و شیوه در ادبیات ارزشمند و تابناک دوره باستان نادیده گرفته شده است

استاد شفیعی کدکنی در کتاب «صور خیال در شعر فارسی» می‌نویسد: «بی‌گمان زبان دری و دیگر زبان‌های رایج ایرانی، در دوره قبل از اسلام و حتی دوره اسلامی تا هنگامی که نفوذ شعر عربی، عروض عرب، قالب شعر تازی را برای زبان تحملی کرد آثار شعری داشته است ولی از چند و چون این شعرها در هیچ زمینه‌ای اگاهی درستی نداریم و برفرض که از نظر قالب یا عروض نمونه‌هایی پیدا شود که از خصایص آن‌ها سخن‌گویید موضوع صور خیال و خصایص تصویر در شعر این دوره را نمی‌توانیم از روی اسناد محدودی از این دست بررسی کنیم».

در حالی که با پژوهش و جستجویی که در بخش کوچکی از یشت‌ها انجام شده است به آسانی آنچه را که صور خیال نامیده شده بخوبی در یشت‌ها دیده می‌شود تنها باید دید و نگرش را درباره آرایش هنری و «صور خیال» ژرف ترکرد و گذری نمود برادبیات ایران باستان و اوستا.

نمونه‌هایی که در زیر آورده می‌شوند فرآیند این پژوهش و جستجو می‌باشد که براساس کتاب فنون بلاغت و صناعات ادبی استاد همایی به دو بخش آرایش‌ها و صنایع بدیع لفظی و بدیع معنوی تقسیم گشته است.

صنایع معنوی بدیع

تشییه

Paiti Jahikayāi Yatumaityāi
maoſanō Kairyāi upaſta bairyāt
yenhe frafravaite manō
yaθā awrəm vatō.šutəm
Kəhrpəm nāsəmnāi ašaone
haoma zāirə vadare jaiſi

بر سر جهی جادوگر
روسپی خود برنده
که منش خود را پرواز می‌دهد
همچو ابر باد برد
برآسیب رساننده کالبد مرد اشو
ای هوم زریون گرز را بزن

استعاره

frā tē mazdā barat
paour vantm aiwyānhanəm
Stəhr paē Sanhəm mainyutāštəm
vanuhtm daēnam māzdayasntm

برای تو مزدا برد
نخستین کمرنند را
[کمرنند] آراسته ستاره‌نشان را
دین نیک مزدیسنا را

کنایه

Panča.dasa fračarōīθe
pita puθrasča raoſaēsva katarasčit
yavato yšayōit huaθwo
yimō vivanuhato puθrō

پانزده ساله می نمودند
در ظاهر پدر و پسر هریک
هنگامی که شهریاری می کرد
جمشید نیک رمه، پسر ویونگهان

اغراق

arədvt ſure anāhite
yat me daēvayasnanam
aravat nijatəm yaθa
sāroma varsnam barāmi

ای اردوی سور آناهیتا
که از دیوپرستان ام
چنان کشته را
می برم به اندازه موهای سرم.

مراعات النظیر

Spitama zaraθuštra
vārəntaēca | snaēžitaēca
srascintaēča fyanhuntaēča

ای زرتشت سپیتما
باران می بارند، برف می بارند
زاله می بارند و نگرگ می بارند

تضاد

yimahe yšaθra aurvahe
nōit aotəm ānha nōit garoməm

در شهریاری جمشید دلیر
نه سرما بوده است نه گرما

تجاهل العارف

ā dim Porəsat zaraθuštrō kō narə ahi
yim azəm vtspahe anhēus
avavatō sraēštəm dādarəsa
Xāhe gayahe xanvatō aməšahe

که من زیباترین هستی
استورمند (مادی) را دیده ام
با جان روشن نامیرای خوبیش

تنسیق الصفات

yat janat ažim dahākəm

که کشت اژی دهاک

θrizafanəm θri.kamərofəm
yšavaš.ašim hazanrō.yaoxštīm
aš.aojanhəm daevtm drajim

سه پوزه سه سر
شش چشم هزار افسون
دروغی دبوي توانا را

اعداد

nt tē zāire maſəm mruyē
nt aməm ni vərəθraynəm
nt dasvaro nt baēſazəm
nt fradaθəm nt varədaθəm
nt aojō vtspō.tanūm
nt mastim vtspō.paēſanhəm

ای زربون می خوانم مستی ات را
نبرو، پیروزی
سلامتی، پزشکی
افزايش و ترقی ات را
نیروی همه تن
و آگاهی همه آراسته ات را

لف و نشر

yāt he puθra us.zayōiθe
urvāxsayō hērosāspască
tkaeſō anyō datōrāzō
āat anyō uparō kairyō
yava gaēsuš gaſavarō

که برای او زاده شد دو پسر
اور واخشید و گرشاسب
یکی معلم قانونگذار
آنگاه دیگری ابرکار
جوانِ مجعد موی گیس دار

صنایع لفظی بدیع

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
pairi ſē uši vərənuſi
Skəndom ſe manō kəronūſi

جناس
دو گوش اش را پوشان
و منش اش را فروزن

اشتقاق

yat kərənaot ainhe yšaθrāſa
amarſanta pasu vtra
anhaoſəmne āpa Urvaire
xāiryān xarəθəm ajyamnəm

که در این شهریاری کرد
بی مرگ انسان و حیوان را
خشک نشدنی آب و گیاه را
و پیرنشدنی برای خوردن، خوردنی را

ردا العجز على الصدر

که من بزمن

سرزمین های تورانی را

yaθo azəm nijanāmī
tūiranam dahunam

ردا العجز على الصدر

برای پنجه زنش برای صد زنش

برای صد زنش برای هزار زنش

برای هزار زنش برای ده هزار زنش

برای ده هزار زنش برای صد هزار زنش

pancasaynāi sataynāišča

sataynāi hazanraynāišča

hazanraynāi baevarəynāišča

baevarəynāi ahaxštaθnāišča

در پایان باید گفت که در این پژوهش تنها سه یشت از مجموع بیست و یک یشت از نظر آرایش‌های هنری مورد بررسی قرار گرفته‌اند و با توجه به بررسی‌ها و نمونه‌هایی که آورده شده ریشه بسیاری از آرایش‌ها را مانند تضاد، مراتعات‌الظیر - تشبيه استعاره - که امروزه در ادبیات مطرح است و در واقع اساس داشت بدیع می‌باشد، در ادبیات ایران قبل از اسلام باید جست بعضی از صنایع و آرایش‌ها نیز در سه یشت فوق وجود ندارد و تعداد بعضی از آن‌ها نیز بیشتر از دیگر فن‌ها و آرایش‌ها می‌باشد که آمار دقیق آن برروی نمودار آورده شده است.

